

flere Lægmand ind i Udvalget, holder denne Beregning næppe Stik. Jeg tror snarere, Resultatet vil blive flere Præster og færre Lægmand, idet Menighedsraadsrepræsentanterne ofte vil føle en vis Tilskyndelse til at vælge en Præst her, hvor det drejer sig om kirkelige Spørgsmaal.

§ 3 omtaler de nærmere Regler for Valg af Udvalgets Medlemmer, og man ser her, at Forholdstalsvalgmaaden er bragt i Anvendelse, og at der saaledes bliver en Betyggelse for Mindretallet, saa at alle forskellige kirkelige Anskuelser kan blive repræsenteret. I § 3, 4de Stykke, er der ikke direkte anført, at Valget i Provstierne skal foregaa efter Forholdstalsvalgmaaden, men saa vidt mig bekendt er dette Mening, og det kan maaske senere blive indført i Lovforslaget, for at ingen Misforstaaelse skal finde Sted.

I § 4 er der givet Udvalget Mulighed for et større Arbejdsomraade end det i § 1 nævnte, idet Kirkeministeren kan forelægge for Udvalget andre Sager, ligesom Udvalget selv kan optage Spørgsmaal af kirkelig Art til Betænkning, vel at mærke til Betænkning, ikke til Afgørelse. Denne Bestemmelse, synes jeg, er hensigtsmæssig, da der, medens Udvalget sidder, sikkert vil opstaa forskellige Spørgsmaal af kirkelig Art, som ikke nøjagtig kan præciseres i dette Lovforslag, og som Udvalget maa have frie Hænder til at behandle og tage Standpunkt til. Men Begrænsningen af de Spørgsmaal, som Udvalget tager op til Drøftelse, fremkommer jo af sig selv, idet Lovforslaget bestemmer, at Udvalget skal have sluttet sine Forhandlinger og afgivet Betænkning til 31. December 1921. Det er kun godt et Aar, Udvalget faar at arbejde i; der skal derfor sikkert arbejdes ihærdigt; og man maa holde sig strengt til den foreliggende Opgave; om det skal lykkes at blive færdig i rette Tid. Da Genforeningen desværre trak saa længe ud, og Tiden derfor kun er kort, vilde det være i høj Grad ønskeligt, om Lovforslaget kunde blive vedtaget i denne Samling, som jo ikke vil blive af lang Varighed.

Jeg skal herved anbefale Lovforslaget. Jeg haaber, at dette kirkelige Udvalg, naar det forhaabentlig ret snart træder ud i Livet, skal kunne bidrage til at opretholde og fremme den danske Folkekirkes Fællesskab og Enhed for hele Kongeriget. For

mig staar det saaledes, at den danske Folkekirke har været en stor Lykke for det danske Folk gennem Tiderne, og at dens aandelige Betydning navnlig ogsaa har vist sig deri, at den indenfor sine Rammer har kunnet samle ofte ret forskelligartede Typer af Kristne, saa at de dog trods alle Forskeligheder har kunnet føle sig hørende til samme Kirke. Jeg synes, det er en Rigdom i det aandelige Liv, at disse forskellige Retninger ved at være indenfor Folkekirkens Rammer dog har kunnet faa hinanden i Tale; havde disse Retninger bestaaet udenfor Folkekirken, vilde Modsætningerne sikkert være blevet langt skarpere, og man havde navnlig staaet mindre forstaaende overfor hinanden, end Tilfældet er nu, selv om Meningerne af og til kan staa noget stejlt overfor hinanden. Det foreliggende Lovforslag tilsigter, som sagt, et Arbejde paa at tilvejebringe et Fællesskab i Kirken for hele Kongeriget Danmark, og jeg kan derfor ud fra disse Betragtninger paa mit Partis og egne Vegne anbefale det til Tingets Velvillie og hurtige Behandling.

Dahl: I § 1 i det foreliggende Lovforslag foreslaas det, at „Kirkeministeren bemyndiges til, naar Nyvalg til Menighedsrepræsentationer i de sønderjydske Landsdele har fundet Sted, at nedsætte et Udvalg til at afgive Betænkning om og stille Forslag til Ændringer i de gældende Bestemmelser om Menighedsrepræsentationer, Menighedernes Deltagelse i Præstevalg og Præsternes Lønningsforhold, navnlig med Hensikts paa Udfærdigelsen af ensartede Regler paa dette Omraade i de sønderjydske Landsdele og i det øvrige Land.“ Hvis Lovforslaget ikke gav dette Udvalg andre Opgaver, finder jeg, at den Opgave, som er stillet her i § 1, nok kunde løses af Rigsdagen. Jeg mener ikke, at den, saaledes som nogle har ment, og som den ærede foregaaende Taler (Inger Gautier Schmit) nævnte, skulde løses af Ministeriet eller af Sogneraadene, men maaske af disse forskellige Institutioner og særlig sagkyndige i Forening. Det er jo saaledes, at Ordningen af de forskellige Forhold, som Indlemmelsen af Sønderjylland medfører, forberedes og finder Sted her i Rigsdagen, uden at der bliver nedsat særlige Kommissioner eller Udvalg derom. Der er betydelige For-